18/11/2019

“Χάνεται η Ελλάδα, δεν χάνεται μόνο η Ορθοδοξία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Με την τελευταία ομιλία (ως Ποιμενάρχου προς το ποίμνιό του) του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβροσίου συνεχίστηκαν χθες οι εσπερινές ομιλίες που έχει καθιερώσει τα τελευταία χρόνια η τοπική μας Εκκλησία και οι οποίες πραγματοποιούνται κάθε Κυριακή στο Κέντρο Νεότητος «Νέοι Ορίζοντες».

Ενώπιον πολυπληθούς ακροατηρίου που το αποτελούσαν άτομα κάθε ηλικίας, ο Σεβασμιώτατος επέλεξε να μιλήσει από καρδιάς, κάνοντας μία σύντομη αναφορά στην 41χρονη ποιμαντορία του στην Ιερά Μητρόπολή μας, συγκινώντας αλλά και συνάμα προβληματίζοντας τους δεκάδες ευσεβείς χριστιανούς τού Αιγίου, οι οποίοι, μετά το πέρας της ομιλίας του, περίμεναν υπομονετικά για να λάβουν την

ευλογία του.

«Απόψε θα σας μιλήσω όχι από το μυαλό μου αλλά από την καρδιά μου. Είναι η τελευταία ομιλία μου ως Ποιμενάρχου προς τα πνευματικά του τέκνα. Και τούτο αποτελεί προϊόν πολλής σκέψεως και προσευχής. Ευγνωμονώ τον φιλάνθρωπο Θεό διότι με έφερε κοντά σας χωρίς να το επιδιώξω, καθώς ουδέποτε κατέλαβε την καρδιά μου ο πόθος για να γίνω Αρχιερέας. Η Υπεραγία Θεοτόκος, η Κυρά του Αιγίου, όπως αρέσκομαι να Την αποκαλώ, με έφερε κοντά σας! Τον Νοέμβριο του 1978, στην πλατεία Αγίας Λαύρας, σας έδωσα μια υπόσχεση. Ότι θα είμαι μία... λαμπάδα όπως είναι στα δικηροτρίκηρα και θα αναλίσκομαι καθημερινώς για να σας υπηρετώ! Με την Χάρη του Θεού το εφάρμοσα! Ανάλωσα τη ζωή μου υπηρετώντας το φρικτόν Θυσιαστήριον και τον άνθρωπο. Σήμερα όλα τελειώνουν. Αποσύρομαι από το προσκήνιο και σιωπώ... Θα αναλώσω το υπόλοιπο της ζωής μου, όσο ο Πανάγαθος Θεός μού επιτρέψει να ζήσω ακόμα, στην προσευχή, τη μελέτη του Θείου Λόγου, την αυτοσυγκέντρωση και τον γλυκασμό της ωραιότητος του Νυμφίου μου Χριστού!», ανέφερε αρχικά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας.
Ακολούθως, παρουσίασε δημοσιεύματα εφημερίδων τοπικής και πανελλαδικής κυκλοφορίας, μέσα από τα οποία θέλησε να καταδείξει το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια ο άνθρωπος, αφού απέβαλε από την καρδιά του την ευλάβεια προς τον Θεό, έχει καταστεί επικίνδυνος για τον συνάνθρωπό του, κάτι που έχει ως αποτέλεσμα η κοινωνία μας να μεταβάλλεται συνεχώς προς το χειρότερο και ο Διάβολος να προσπαθεί να κυριαρχήσει σε αυτήν.
Αναφερόμενος δε στα δυσμενή καιρικά φαινόμενα που έχουν αρχίσει εδώ και καιρό να εμφανίζονται όχι μόνο στη χώρα μας αλλά και παγκοσμίως, είπε χαρακτηριστικά: «Δυστυχώς, υψηλές θερμοκρασίες, πυρκαγιές, πλημμύρες, σεισμοί, νεροποντές παρατηρούνται ολοένα και περισσότερο σε όλον τον κόσμο... Όλα αυτά σημαίνουν πως η αποστασία του ανθρώπου από το θέλημα του Θεού κάνει τον Θεό να μας παιδαγωγεί και να μας λέγει να ξαναγυρίσουμε στην αγκαλιά Του. Όσοι, δε, είναι κάτω από την προστασία Του, δεν παθαίνουν τίποτε, ό,τι κι αν συμβεί ολόγυρά τους! Ο Θεός μάς δίδει μήνυμα πως προστατεύει όσους είναι δικοί του. Οι Ιεροί Ναοί είναι δικοί Του, όπως και τα προσκυνητάρια, αλλά και οι εικόνες! Και οι άνθρωποι που είναι δικοί Του προστατεύονται!».

Και συνέχισε: «Μήπως πρέπει να βγούμε στους δρόμους και να πολεμήσουμε για την Ορθοδοξία; Πρέπει να ξυπνήσουμε από τον λήθαργο που μας έχει κυριεύσει. Τα λέω αυτά διότι η καρδιά μου είναι πληγωμένη... Η προδοσία έχει... μπει πλέον μέσα στο ράσο, μέσα στην εκκλησιαστική διοίκηση! Σήμερα υπάρχουν Ιεράρχες και Ιερείς που προδίδουν την Ορθοδοξία και τον Ελληνισμό! Η Ελλάδα γίνεται ουδετερόθρησκο Κράτος και κανείς δεν μιλά! Χάνεται η Ελλάδα, δεν χάνεται μόνο η Ορθοδοξία... Την ίδια ώρα, ολοένα και περισσότερο πληθύνονται οι εκδηλώσεις

βεβηλώσεως του Τιμίου Σταυρού από μισθοφόρους πολεμίους της Ορθοδοξίας, όμως κανείς δεν αντιστέκεται! Η Εκκλησία μας, δυστυχώς, είναι υπό διωγμόν! Κι εμείς έχουμε χρέος να πορευτούμε κρατώντας ζωντανή την ελπίδα της παρουσίας του Χριστού, γιατί, τελικά, ο νικητής είναι Ένας, η Αλήθεια, ο Χριστός!».

Λίγο πριν ολοκληρώσει την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρώην Καλαβρύτων και Αιγιαλείας θέλησε να εκφράσει τις θερμότατες ευχαριστίες του αλλά και την ευγνωμοσύνη του προς τους εκλεκτούς συνεργάτες τού Μητροπολιτικού Γραφείου, των Εκκλησιαστικών Ιδρυμάτων, του ραδιοφωνικού σταθμού, της Κατασκηνώσεως, του Επισκοπικού Οίκου, καθώς επίσης και προς όλους τους εθελοντικά εργαζομένους για την προώθηση του ιεραποστολικού και του φιλανθρωπικού έργου της Ιεράς Μητροπόλεώς μας. Ειδική αναφορά έκανε στον οδηγό του, κ. Νικόλαο Πανούτσο, ο οποίος, όπως είπε, επί 41 έτη καταπονείται και αγογγύστως τον μεταφέρει εδώ και εκεί, νύχτα και μέρα, καθ’ όλο το 24ωρο, εργαζόμενος αδιακρίτως προκειμένου να επιτελέσει το ιερό του έργο. Ως έκφραση δε της ευγνωμοσύνης του ο Σεβασμιώτατος προσέφερε στον κ. Πανούτσο την ιερά εικόνα της Πολιούχου της πόλεως του Αιγίου, Παναγίας Τρυπητής.

Και ο Σεβασμιώτατος, εμφανώς συγκινημένος, ολοκλήρωσε με τα εξής λόγια: «Από την ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτου μας κ. Ιερωνύμου ο Αμβρόσιος αποσύρεται και εξαφανίζεται από την άσκηση των αρχιερατικών του καθηκόντων. Παραμένει, όμως, ένας απλός Αιγιώτης, έτοιμος να χαιρετίσει και να συζητήσει με κάθε έναν και κάθε μία από εσάς που θα ήθελαν να του πουν «καλημέρα», να πιουν έναν καφέ, να συζητήσουν προβλήματα της πνευματικής ζωής, να εξομολογηθούν και να λάβουν οδηγίες περί της κατά Χριστόν ζωής. Σε λίγες ημέρες ο Αμβρόσιος παραδίδει τα του Αρχιερέως προνόμια και καθήκοντα και επανέρχεται στην τάξη των ταπεινών ιεραποστόλων και των εργατών του Ευαγγελίου. Σύντομα λοιπόν κατεβαίνω από τον Θρόνο μου, έρχομαι κοντά σας και γίνομαι ένας από εσάς. Θα σας πλησιάσω και θέλω να με νιώσετε ως αδελφό σας, ως πατέρα σας, ως στήριγμά σας! Γι’ αυτό και επιθυμώ να ηρεμήσω, να έρθω προσευχόμενος πιο κοντά στον Θεό, να διορθώσω τα λάθη μου. Θέλω, κλείνοντας, να ευχαριστήσετε τον Θεό για ό,τι μου έδωσε τα 41 αυτά χρόνια κοντά σας και να Τον παρακαλέσετε να μου συγχωρέσει τις παραλείψεις και τις αμαρτίες μου. Ευχηθείτε ο Πανάγαθος Θεός να μας ελεεί. Δυστυχώς, έρχονται μαύρα χρόνια… Γι’ αυτό κρατηθείτε από τον Θεό και παραμείνετε κάτω από την σκέπη της Παναγίας μας! Αρπαχτείτε από το… φουστάνι Της, όπως λέγει και ένας Αγιορείτης Μοναχός. Σας ζητώ να κάνετε την Παναγία μητέρα σας και προστάτιδά σας, σκέπη και καταφυγή σας! Μάθετε να Της μιλάτε συνέχεια και να Την παρακαλείτε για οτιδήποτε σας απασχολεί. Και τέλος, ευχηθείτε για εμένα να έχω χριστιανά τα τέλη της ζωής μου, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα και ειρηνικά».

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ